

Vuzeniški odsevi

Časopis Občine Vuzenica

Številka 30 maj 2011

Ansambel Diaton
več na strani 6

Plesno rekreacijski klub Harmonija
več na strani 10

Vidova pot
več na strani 23

Kmečka tržnica v Vuzenici
Ko iz krušne peči zadiši
več na strani 16

Dobrodošlico na kmetiji Lužnik
vam bo zažele tudi ta brezovšček
več na strani 2

Z ispe, od tu in tam v zbirko starin - kmetija Lužnik

Kmetija **Lužnik** leži na nadmorski višini 560 m, na mirnem kraju s pogledom na Kope Kaštvnik.

Na kmetiji zbiramo starine dobra štiri leta (od leta 2007), saj se je ohranilo veliko predmetov, ki se niso več uporabljali.

Nekatere predmete so nam podarili prijatelji, znanci. Predmeti v zbirki so večinoma iz okolice Primoža na Pohorju, Vuzenice in Mute.

Zbirka zajema različne pripomočke, orodja iz kmečkega okolja (brana,

nečke, jarem, komat), ki so jih nekoč uporabljali pri kmečkih opravilih, v gospodinjstvu in pri raznih drugih dejavnostih (kovaštvu, mizarstvu, sečni in spravilu lesa, tesarstvu ...).

Na kmetiji je ohranjen še delujoči mlin za mletje koruze, žita in prešo na kamen. Ogledate si lahko tudi manjši zeliščni vrt.

Kako nas najdete?

Ko se čez dravski most pripeljete v Vuzenico, zavijete na desno po prednostni cesti. Po kakšnih sto metrih pod viaduktom zavijete levo in nato spet desno. Od tu se peljete naravnost še približno 1 km. Ko prispete na ravnino, po 50 m zavijete levo, kjer pa vidite tudi tablo Sv. Primož na Pohorju. Peljete se skozi manjše naselje. Kjer se začne makadamska cesta, se vzpenjate še kakšna 2 km.

Pripeljete se do kmetije Kanop in nadaljujete pot po cesti naprej še 1 km.

Pot vas pripelje na kmetijo **Lužnik**.

Dostop možen peš, s kolesom ali z avtom.

Informacije:

Kmetija Lužnik - Klug
Sv. Primož na Pohorju 64
2367 Vuzenica
Tel.: +386 41 213 066
(Mateja Klug)
e mail: matejaklug@gmail.com

Ogled možen po predhodni najavi.

Besedilo: Mateja Klug
Lektoriranje: Franja Razdevšek
Fotografije: Barbara Klug

Direktorica TIC-a se predstavi

SENTA LORENCI KRIČEJ

Moje življenje in delo se že od nekdaj vrtita okoli Vuzenice, tu sem rojena in tukaj z veseljem delam za naš kraj. Prekrasno otroštvo sem preživela na kmetiji, kjer sem rasla skupaj s sestro in bratom. Po končani osnovni šoli sem se odločila za nadaljevanje šolanja na Gimnaziji Ravne, nato pa sem na Filozofski fakulteti v Mariboru študirala slovenski jezik s književnostjo.

Že kot osnovnošolka sem se pričela vključevati v različna društva v Vuzenici. Veliko prostega časa namenim delu v gasilskem društvu, kjer sem odgovorna za mladino. Rada se tudi aktivno vključujem v življenje in delo naše župnije, občasno pa pomagam še v drugih društvih in organizacijah. Ves preostali čas namenjam svoji družini, možu in sinu.

V začetku meseca marca sem prevzela vodenje TIC-a, ker menim, da lahko tako za svoj kraj in sokrajane naredim še več dobrega. TIC je na razpolago z nasveti in podporo prav vsem, tako posameznikom kot tudi društvom in organizacijam. Tukaj smo, da se na nas obrnejo obiskovalci našega kraja in da naredimo Vuzenico še privlačnejšo za domačine in turiste. Trudila se bom, da bomo skupaj naredili Vuzenico še bolj prepoznavno.

V svojem mandatu želim nadaljevati delo in naloge, ki jih je imel TIC v preteklih letih in jih hkrati nadgraditi. Zadala sem si kar nekaj nalog, ki jih želim izpeljati, predvsem se mi zdi pomembno, da naredim Vuzenico privlačno za turiste. Imamo mnogo dragocenosti, ki jih lahko pokažemo, jih povežemo v celoto in jih ponudimo na trgu. Obiskovalcem želimo ponuditi kulturno, zgodovinsko, športno aktiven dan v Vuzenici. Zelo pomemben se mi zdi razvoj turizma in drugih dejavnosti na kmetijah. Obenem pa moramo pripraviti

tudi zemljevid Vuzenice, na katerem bodo opisane in označene vse znamenitosti kraja.

Tudi letos bomo v sodelovanju z Občino Vuzenica pomagali izpeljati Vuzeniške dneve, kjer bo lahko znova vsak našel kaj zase. Dnevi bodo znova bogati z različnimi prireditvami, ki povezujejo domačine in hkrati k nam privabljajo številne obiskovalce

Načrtov za prihodnost je veliko. Skupaj s svojimi sodelavci se bom trudila, da bom svoje delo opravljala korektno in v sodelovanju z vsemi krajanji. Vedno sem pripravljena sprejeti pobudo ali kritiko in si želim, da se boste s svojimi predlogi obračali name.

Beseda uredništva

Občina Vuzenica ima številne potencialne za razvoj turizma, vendar to v preteklosti ni predstavljalo pomembnejše dejavnosti in vira prihodkov za domače prebivalstvo.

Priznati moramo, da imamo številne naravne lepote, neokrnjene skrite koticke, kulturne in zgodovinske znamenitosti, ki jih gostu zagotovo lahko ponudimo. Imamo neizmerne možnosti za pohodništvo, kolesarjenje, športno udejstvovanje ... Upamo, da bodo zaživele tudi turistične kmetije.

V tej številki vam zato predstavljamo nekaj takšnih naravnih biserov. Koča Planinc nudi gostu miren koticek sredi neokrnjene narave. Zagotovo je koča Planinc atraktivna lokacija v vseh letnih časih, ki ponuja možnost uživanja v naravnih lepotah. Na Vidovi poti se srečujemo s številnimi znamenitostmi in čudovitim pogledom na sosednje vrhove. Čas je, da

odkrijemo Vuzenico z okolico.

Na voljo so številni potenciali za razvoj turizma in samo od nas, prebivalcev, ter vseh, ki delajo na področju turizma, je odvisno, ali bomo te potencialne znali izkoristiti.

Pogumno novim izzivom naproti.

Martina Kupnik

"Nekaterih reči ne moreš narediti, dokler se jih ne naučiš, drugih se ne naučiš, dokler jih ne narediš."
(Armenska modrost)

Naši jubilanti

Katica in Miha Pečovnik sta skupaj s svojimi najbližjimi v mesecu februarju praznovala zlato poroko in tako podoživela trenutke izpred petdesetih let, ko sta dne, 4. 2. 1961, stopila na skupno pot.

Katico poznamo kot eno od Bibovnikovih hčera, saj je odraščala v družini, kjer se je rodilo kar sedem hčera in en sin. Poleg službe čistilke na elektrarni v Vuzenici je Katica veliko pomagala v kuhinji in strežbi v raznih gostilnah, sodelovala je v različnih društvih v kraju, znana je kot odlična humoristka. Še vedno se z veseljem udeležuje aktivnosti v številnih organizacijah, v katere je včlanjena. Zelo je ponosna na priznanje sokrajanov, ki so ji za njeno življenjsko delo podelili »Von Pistorja«.

Miha je otroštvo preživel v Vuhredu v številčni družini, je namreč prvi od dvanajstih otrok. Dolga leta je delal v podjetju Stroj v Radljah, kar 20 let pa je bil tudi ključar v župnijski cerkvi v Vuzenici.

Zlatoporočenca sta se spoznala na »flincariji«, kjer so se vaščani v jesenskih večerih zbirali pri ličkanju koruze. Kmalu sta se poročila in skupni dom našla v Vuzenici, kjer sta kupila hišo, ki se ji je po domače reklo Pri Grofu, tako ju vsi poznamo kot »Grofovo Katico in Miha«. Življenje sta podarila sinu Mihi in hčerki Katici, ki jima požrtvovalno vračata vso

ljubezen, ki sta jo prejela. Veselita se tudi 4 vnukov, ki ju z veseljem obiščejo.

Po dolgi skupni prehojeni poti je med njima še vedno moč čutiti prav vso ljubezen in spoštovanje, ki sta ju negovala vsa leta. V veri sta našla zatočišče in moč, da sta premagala številne težave, ki jih prinaša življenje in še danes neizmerno uživata v skupnih trenutkih.

Zlatoporočencema želimo še obilo zdravja, da bosta še dolga leta vzor vsem, s katerimi se srečujeta.

Franjo Golob

Naši jubilanti

Zakonca Ivanka in Jakob Verdnik s Šentjanža nad Dravčami sta v začetku aprila zabeležila okrogli jubilej. Minilo ja namreč natanko 60 let, odkar sta se poročila. Še živo se spominjata težkih povojnih let, ko sta se spoznala in se po nekaj več kot letu dni odločila stopiti pred oltar.

Najprej so opravili civilni obred, cerkveno pa sta se poročila nekaj dni kasneje. O težkih časih priča dejstvo, da si nista mogla kupiti poročnih prstanov. Svoje sta jima posodila Ivankina starša, svoje prve prstane pa sta dobila šele ob praznovanju zlate poroke pred desetimi leti. Ker nista mogla dobiti fotografa, s svoje poroke nimata nobene fotografije, pa tudi sama svatba je bila skromna, tako si recimo niso mogli privoščiti vina in so na svatbi pili mošt.

Po poroki sta oba pustila službo na Tavčarjevi žagi in odšla na Vrhovnikovo kmetijo na Šentjanž, ki so jima jo podarili Jakobovi starši. Tam ju je pričakala zapuščena hiša brez podov, oken in vrat. Pri sosedu sta si tako sposodila posteljo in začela iz nič. Kot pravita, je bilo prvo leto po poroki najtežje. V hlevu sta ju pričakala ena mula in bikec, kasneje je tudi mulo njen lastnik odpeljal. Nekaj denarja sta zaslužila z žganjem oglja, da sta lahko kupila živino in kasneje vzredila par volov. Spomnjata se časov, ko po napornem dnevu na njivi v hiši nista imela niti kruha. Danes pa je hrane v izobilju in je ogromno konča v smeteh. Kasneje je bilo lažje, saj sta že posejala prvo žito, pridelala hrano in vzgojila živali. Po letu dni zakona se jima je rodil prvi otrok, sin Milan, kasneje pa še hčerki Mira in Marija.

Ko ju povprašam, če mi lahko zaupata recept za tako dolg zakon, najprej skomigneta z rameni nato pa le povesta svoj pogled. Noben zakon ni brez napak in v vsakem zakonu pride tudi do sporov. Skrivnost je v odpuščanju in razumevanju drug drugega. Čeprav pridejo hudi trenutki, jih je treba premostiti z dobro voljo. Hudomušno dodata še, da se je včasih potrebno spreti, saj se imaš potem, ko se pobotaš, še raje. Včasih je bilo tudi drugače, saj se niso imeli časa prepranje. Zgodaj so vstajali, odšli delat na polje in pozno so odhajali spat – saj je bilo potrebno vso delo opraviti ročno. Iz stari časov pogrešata tudi več složnosti med

občutek, kot da še sama težko verjameta, koliko težkih trenutkov sta preživela skupaj v teh šestdesetih letih. A složno in z ljubeznijo jima je uspelo in 30. aprila sta v krogu najdražjih svojo obljubo o skupnem preživljanju dobrega in slabega podaljšala vsaj še za naslednjih deset let. Civilni obred je opravil župan občine Vuzenica, Franjo Golob, cerkvenega pa župnik Igor Glasenčnik.

Anita Žvikart

Vabilo

Vabljeni vsi, ki imate ideje, podatke, navdihe, vsi, ki bi radi kaj napisali v Vuzeniške odseve. Svoje prispevke pošljite (do 30. 6. 2011) na naslov:

Uredništvo Vuzeniških odsevov
Mladinska 1
2367 Vuzenica ali na email:
mkupnik@gmail.com

Naši jubilanti

Marija Pogorelc, po domače Huterejva mama, je v začetku aprila (3. 4. 2011) praznovala visok jubilej – 90. rojstni dan.

Njeno lepo starost ji osrečujejo trije otroci z družinami, šest vnukov in trije pravnuki, ki jih je vedno vesela.

Pred devetimi leti je ovdovela, nato je skrb zanjo prevzel najmanjši sin Jože z družino. Ob sončnem vremenu še vedno najrajši posesti pred svojim domom, ter pričakuje obisk svojih hčerk – Marine ter Dragice.

Matjaž Pogorelc

Na sliki ob praznovanju z pravnuki

Ansambel Diaton - 20 let glasbenega ustvarjanja

Ansambel Diaton je star toliko kot naša država Slovenija, zato letos skupaj z njo praznuje 20-letnico delovanja.

Začetki ansambla segajo pravzaprav že v leto 1990, ko so se na pobudo Herberta Pušnika na sejmišču v Vuzenici v času Rokovega sejma zbrali številni frajtonarji iz Vuzenice, Mute in drugih krajev Dravske

doline ter izvedli harmonikarsko srečanje, eno prvih tovrstnih v Sloveniji, čeprav so danes takšna srečanja postala že nekaj običajnega. Pušniku, ki je sprva načrtoval le ta enkratni dogodek, se je takrat porodila ideja o ustanovitvi harmonikarskega ansambla, to pa je bilo rojstvo ansambla Diaton, ki je začel naslednjega leta 1991 uradno delovati.

Leto dni po ustanovitvi je Diaton postal sekcija pri kulturnih društvih dveh sosednjih občin, njegovo uradno ime pa je postalo »Ansambel DIATON Muta –

Ansambel Diaton v svojih zgodnjih časih. Od leve proti desni v zadnji vrsti stojijo Avgust Šrajner, Robert Repnik, Franc Kobold in Ivan Brezovnik, v sredini Miran Poročnik, Rupert Veronik, Maks Vinšek, Mihael Repnik in Herman Ferk, spredaj sedijo Mihael Lorenci, Jože Kefer in Herbert Pušnik. Fotografija je nastala okrog leta 1993.

Ansambel Diaton poleti leta 2003, ko se je slikal za naslovnico svoje tretje kasete in CD-plošče »Vedno veselo«.

Vuzenica«. Od takrat dalje ansambel redno sodeluje na občinskih in drugih kulturnih prireditvah na Muti in v Vuzenici, kakor tudi po drugih bližnjih in daljnih krajih Slovenije in sosedne Avstrije.

Ansambel Diaton izvaja predvsem stare skladbe – od polk in valčkov do koračnic iz časov naših pradedov, ki bi bile brez Diatona že pozabljene. Ker so ansambel v zgodnjih letih njegovega delovanja sestavljali

Ansambel Diaton v letu 2006, potem ko je leto poprej zopet okreplil svoje članstvo. Od leve proti desni spredaj sedijo Srečko Lampret, Ernest Brezovnik in Avgust Šrajner, zadaj pa stojijo Blaž Butolo, Jože Tertinek, Janko Tertinek, Franc Gošnak in David Helbl.

predvsem starejši upokojenci, je glasba v izvajanju Diatona dobila posebno starinski, nostalgичni zven, kar je eden od prepoznavnih znakov Ansambla Diaton. Da tovrstna, za slovenski narod neprecenljiva glasbena kulturna dediščina, ne bi šla v pozabo, je Diaton v vseh teh letih delovanja posnel in izdal že tri samostojne kasete starih ljudskih viž in melodij, s tem pa so se te melodije ohranile tudi v obliki zvočnega zapisa. Ansambel Diaton je bil med prvimi v Sloveniji, ki se je odločil za tak projekt, ki so ga kasneje mnogi posnemali, zagotovo pa prvi v tako širokem sestavu diatoničnih harmonik.

Stari muzikanti, ki so Diaton sestavljali v začetku, so mislili tudi na prihodnost ansambla. Da z njihovim odhodom Ansambel Diaton ne bi prenehal delovati, so prvo pomladitev ansambla izvedli že po nekaj letih delovanja. Mnogim starejšim muzikantom je zaradi starosti harmonika postala pretežka, nekateri so umrli in na njihova mesta so stopali mlajši glasbeniki, ki so imeli spoštovanje do te glasbe in voljo po nadaljevanju poslanstva Ansambla Diaton. Zadnja pomladitev se je v ansamblu zgodila leta 2009, ko so se zasedbi pridružili trije mladi harmonikarji iz Vuzenice in Mute, ki jih v času ustanovitve Ansambla Diaton še sploh ni bilo na svetu, tako da se za prihodnost ansambla in njegov nadaljnji obstoj ni bati.

Ansambel Diaton danes šteje 10 članov, to so: Srečko Lampret (klarinet, vodja ansambla), Avgust Šrajner (klarinet, predsednik sekcije), Marjan Lauko (bariton)

ter harmonikarji David Helbl, Blaž Butolo, Franc Gošnak, Maks Brezovnik, Sandi Pešl, Rudi Breznik in Marko Zaveršnik.

Ansambel Diaton v sedanji zasedbi, ki je nespremenjena od leta 2009 dalje. V prednji vrsti so od leve proti desni David Helbl, Sandi Pešl, Marko Zaveršnik in Blaž Butolo, v sredini sedijo Avgust Šrajner, Srečko Lampret, Franc Gošnak in Maks Brezovnik, zadaj sta Marjan Lauko in Rudi Breznik.

V nedeljo, 10. aprila 2011, je Ansambel Diaton v Modri dvorani v Vuzenici (ob počastitvi 20-letnice delovanja ansambla) izvedel samostojni koncert z nekaterimi gosti. Nanj so bili vabljeni vsi krajanji Mute in Vuzenice, ki sta matični občini Diatona, kakor tudi ljubitelji tovrstne glasbe iz drugih krajev. Da pa bi 20 let zanimive zgodovine ansambla ne utonilo v pozabo, je Diaton ob jubileju izdal tudi letopis oz. kroniko Ansambla Diaton, ki jo je napisal in uredil vodja ansambla Srečko Lampret. V kroniki je podrobneje opisana glasbena pot Diatona od začetka do današnjih dni.

Člani ansambla se za pomoč pri izdaji letopisa in pri nakupu novih uniform iskreno zahvaljujemo Občini Vuzenica, za pomoč pri izvedbi koncerta ob naši 20-letnici pa Občini Muta in Javnemu skladu za kulturne dejavnosti izpostave Radlje ob Dravi.

besedilo: Srečko Lampret
fotografije: arhiv Ansambla Diaton

Koncert Diatona v prepolni Modri dvorani, 10. aprila 2011, ob 20-letnici delovanja.

Na sliki Ansambel Diaton z vokalistom Blažem Špegljem.

ŠTD Sv. Primož na Pohorju - Šentjanž nad Dravčami

SLOVENIJA PLEŠE – TUDI NA PRIMOŽU

ŠTD Primož-Šentjanž združuje veliko število krajanov obeh zaselkov. V njem so aktivni tako tisti mladi po letih kakor tudi mnogo »mladih po srcu« in s skupnimi močmi poskrbimo, da se prek celega leta v kraju kaj zanimivega dogaja. Topli del leta je čas za izlete, pohode, ekskurzije, delovne akcije, piknike in športna srečanja na igrišču. Veliko časa, truda in znanja terja tudi vsakoletno sodelovanje na občinskem prazniku, kjer je naše društvo že tradicionalno zadolženo za prikaz kmečkih običajev, ki izginjajo, a jih tako še ohranjamo žive. Zimo navadno popestrimo s sankanjem ali žaklanjem. Letos pa nam zaradi pretanke snežne odeje tega, žal, ni uspelo speljati. Da pa ne bi zime preživeli vsak za svojo pečjo, so letos naša zimska športna druženja v znamenju čisto drugega športa - to pa je ples.

Ples seveda ni le šport, ampak mnogo več. Je oblika družabnosti, je umetnost gibanja, je kultura posameznika in naroda. Prav vsa ljudstva na svetu so v toku zgodovine odkrila ples kot izraz svoje kulture, po katerem so razpoznavni v tej veliki družini narodov. Tudi slovenski ljudski plesi so dovolj posebni in lepi, da smo nanje lahko ponosni. Za njihovo ohranitev skrbijo mnoge folklorne skupine. Na področju sodobnega plesa smo Slovenci v svetu vedno v samem vrhu po zaslugi naših odličnih tekmovalnih plesnih parov in skupin. Zaskrbljujoče pa je, da splošna kultura in znanje plesa med ljudmi v zadnjih desetletjih zelo nazaduje. Samoumevno se nam zdi, da svoje otroke naučimo plavanja, smučanja, voziti kolo in še marsičesa, kar mora človek znati. Le kdaj smo iz tega seznama osnovnih spretnosti črtali ples? Mar ni žalostno, da mladeniči zdravih nog na veselici podpirajo šank, dekleta pa se dolgočasijo. Na plesišču pa rešuje čast nekaj veteranov iz prejšnjega stoletja, ki še znajo plesati.

Želja, da bi društvo organiziralo plesni tečaj, je tlela že dolgo časa. Letos, ko smo dobili v uporabo in upravljanje tudi primeren prostor – OŠ Primož, pa je ta želja postala uresničljiva. Tako smo v začetku

februarja pričeli s plesnimi vajami pod vodstvom plesne šole Devžej iz Slovenj Gradca. Naša simpatična učiteljica plesa Vesna je bila ob prvem srečanju kar presenečena, da se nas je v tem odročnem kraju, kamor se je kar malo bala podati, zbralo toliko za ples navdušenih parov. Vaje potekajo vsak petek zvečer in trajajo dve šolski uri. Učimo se družabnih plesov, ki se največ plešejo na sodobno glasbo: fokstrot, angleški in dunajski valček, jive, diskofoks in cha-cha. Postali smo tudi člani Plesne zveze Slovenije in dobili kartice ugodnosti v okviru akcije Slovenija pleše. Učiti smo se začeli čisto osnovnih korakov in plesnih prvin, zdaj, ko je za nami že nekaj vaje, pa kar dobro napredujemo. To je bilo opaziti tudi na letošnji zabavi za 8. marec in »ploharje«. Celo muzikant je izjavil, da vidi, da smo dobri plesalci.

In on bo že vedel, saj vsak teden igra kje drugje. Naših osem plesnih druženj bo kar prehitro minilo, zato že razmišljamo o tem, kako bi poskrbeli, da naše na novo pridobljeno plesno znanje ne bi prehitro utonilo v pozabo. Kako že pravijo: »Vaja dela mojstra, če mojster dela vajo!«

Anka Nabernik

Naši umetniki - Barbara Rek

Ob dnevu žena in hkrati na pustni torek, 8. marca, je v Narodnem domu v Mežici potekala otvoritev razstave Barbare Rek s preprostim naslovom »Slike.« Pred otvoritvijo smo lahko uživali ob kratkem kulturnem programu, ki ga je popestrila Vokalna skupina Šentanel. Na razstavi si lahko ogledate vrsto slik, ki jih je Barbara ustvarila v različnih slikarskih/risarskih tehnikah (olje in akril na platnu ali lesonitu, akvarel, kolaž, mešana

tehnika). Motivi del se tako razlikujejo in zaznamo lahko osamljenost človeka v sodobni družbi, utrip velemesta, ironičen posmeh politiki ter tudi preprosto tihožitje in vsemir narave. Razstava obsega ves pritlični del Narodnega doma, v prvem nadstropju pa stene krasijo še tri večje slike. Na ogled so dela iz več kot 10-letnega ustvarjalnega obdobja: od srednješolskih, nekoliko naivnejših začetkov, do čisto svežih

(sodobnih) stvaritev. Barbara zase pravi, da rada uporablja različne motive in tehnike slikanja, zato bi se težko odločila, katera tehnika ji je najbolj pri srcu: »Preizkušam različne tehnike in načine izražanja. Lotevam se impresionističnih krajin, abstrakcij, socialno-kritičnih kolažev, mešam različne vplive, vpletam stripovske elemente, elemente subkulture, včasih ekspresionistično barvitost, včasih umirjene barvne lestvice, vedno pa izraz prilagajam vsebini likovnega dela.«

Naj vam njene slike spregovorijo same.

Besedilo: Ines Gaiser

Foto: osebni arhiv

Tatjana Sušek - plesno rekreacijski klub Harmonija

V tokratni številki predstavljamo Plesno-rekreacijski klub Harmonija, ki ga vodi Tatjana Sušek.

Tatjana je nasmejana, prijazna, odkrita oseba, ki ve, kaj hoče. V življenju je dosegla že kar nekaj zastavljenih ciljev, energije, zagona, navdiha in idej za nove cilje pa ji kar ne zmanjka. Meni, da sta

gibanje in zdrav način življenja ključna za doseganje harmonije, za doseganje skladnosti med čustvi in telesom.

A: Kaj bi povedali o sebi?

T: Moje ime je Tatjana Sušek. Že 10 let živim v Sloveniji. Končala sem študij turisticke na Visoki šoli hotelirstva in turizma Univerze na Primorskem. Po srednješolski izobrazbi, ki sem jo naredila v Ukrajini, sem plesna pedagoginja. V Sloveniji imam opravljeno vaditeljsko licenco za ritmično gimnastiko, prav tako sem tudi državna sodnica za ritmično gimnastiko. Poleg tega imam še licenco za turističnega spremljevalca.

A: Kaj vas je prineslo v Slovenijo?

T: Študij. V Ukrajini sem dve leti in pol študirala socialno pedagogiko, ampak sem po dveh letih ugotovila, da me ta poklic ne zanima. Potem se je pojavila možnost, da bi šla v turistično šolo. Turizem mi je bil vedno všeč; rada potujem, rada spoznavam druge kraje, ljudi, zato sem se tudi odločila za ta korak. Pač ko si mlad, si »korajžen«, misliš, da je cel svet tvoj in pred tabo ... Ampak se je splačalo. Na začetku je bilo težko, ampak se je splačalo.

Kljub temu da so me pota zanesla malo stran od mojega poklica, sem še vedno v stiku s turizmom, vodim turiste po Sloveniji, večino so to ruski gostje. Vodim otroške skupine, ki prihajajo k nam na razne festivale, vodim športnike, ki prihajajo sem na priprave ...

A: Od kod želja, ideja, da začnete v Vuzenici nekaj razvijati?

T: Celo življenje se že ukvarjam z gibanjem. V začetku je bil to ples, saj že od petega leta plešem. Poleg plesa sem se ukvarjala še z drugimi športi. Bila sem najboljša tekačica na šoli, na 60m in na 100m, malo nogomet, malo borba. Pač celo življenje sem v gibanju. Malo bolj sem razvijala ples, ker sem končala to šolo. Ampak ne latinskoameriške plese, ampak (mi temu rečemo) karakterni ples – folklorni ples. Mi učimo folkloro, ne samo folkloro našega naroda, ampak tudi folkloro drugega naroda, npr. Indije, Italije, Španije.

Ker sem prej živela v Mariboru, sem pomagala v mariborskem klubu Branik, kjer sem poučevala klasični balet. Leta 2006 sem rodila otroka in z malim otrokom ne moreš hoditi toliko naokoli, zato sem se odločila, da bom ustanovila svoj klub, v katerem bom počela tisto, kar rada počnem. Prevzela sem šport in rekreacijo, zato tudi naziv Plesno-rekreacijski klub Harmonija. Imamo široki spekter ponudbe različnih panog. Zajemamo nekaj plesne vadbe, nekaj rekreativne, ritmične gimnastike ... Najprej sem delala samo z otroki, želja pa je bila narediti tudi nekaj za odrasle.

A: Zakaj pa ravno ime Harmonija?

T: Sama beseda »harmonija« mi je všeč, ker harmonija pomeni skladnost. V našem življenju je pomembno, da imamo skladnost telesa in duha. Potrebno je imeti ravnotežje znotraj telesa in duha, med čustvi in umom. Potrebno je imeti povezavo. Naše dobro počutje in zdravje dosežemo takrat, če živimo skladno z naravo, sami s sabo. Dosežemo notranjo harmonijo.

A: Katere aktivnosti pokrivate?

T: Z najmlajšimi treniramo ritmično gimnastiko. Tako bom rekla, program je prilagojen za vsako deklico. Program temelji na razvijanju osnovnih gibalnih oz. motoričnih sposobnosti, torej je vadba primerna za vsako deklico. Tukaj se torej ukvarjamo z ritmično gimnastiko, estetsko gimnastiko, ki zajema prvine baleta, koreografske točke z uporabo rekvizitov – obroč, trak, žoga ... Povezujemo lepoto gibanja z uskladitvijo glasbe in rekvizita. Delamo tudi plesne točke, te točke pripravljamo za starše – pred novim letom, ob koncu šolskega leta, za materinski dan ...

Pripravila sem tudi program za vrtec, vendar ni bilo odziva. Program je bil namenjen tako deklicam kot fantkom, temeljil je bolj na spoznavanju gibanja ob glasbi. Spoznavali bi gibe živali, ob različnih priložnostih bi pripravljali uprizoritve pravljic, v katerih bi nastopali otroci ...

S starejšimi udeleženci vadimo dvakrat na teden, naša srečanja pa zajemajo nekakšen mix, kjer uporabljamo različne tehnike, plesno vadbo, pilates, gimnastične vaje, uporabljamo rekvizite - žoge, elastične trakove ... Enkrat na teden pa imam vadbo, ki je samo plesna

vadba. Eno uro samo plešemo na različno glasbo, od latino, španskih skladb ... Mislim, da se s plesom ob glasbi v našem telesu sproščajo blokade, frustracije, ki se naberejo tekom dneva, ki ga zaznamuje prehitri tempo, stres, naše slabe navade/razvade. Vse to nas stiska, in ko ženske pridejo, imamo možnost sprostitve. Vidim, da uživajo, da sprostijo svoje napetosti.

A: Mislite, da ste kot vaditeljica zahtevni?

T: Ne. To bi morali vprašati vadeče. Meni se zdi, da se pridejo sprostiti in uživati. Zahtevam samo pravilno tehniko, da ne bi prišlo do poškodb.

A: Kako si lahko zapomnite toliko koreografij?

T: To so treningi še iz otroštva in štiri leta šole, pomembno je, da treniraš spomin. Jaz sem včasih plesala v Hersonskem gledališču za dramo in komedijo. To moraš znati, si zapolniti celo dveurno predstavo, zato moraš natrenirati spomin.

A: Če se dotakneva države, iz katere prihajate, in države, v kateri živite. Kakšna bi bila primerjava med Slovenijo in Ukrajino?

T: Okolje je drugačno. Tukaj so hribi, gozdovi. Slovenija ima vse, morje, hribe. Ukrajina je deželna ravnina. Lahko se pelješ par tisoč kilometrov in bo okrog tebe sama ravnina. Hribe imamo samo v Krpatih. Imamo pa Črno morje in najdaljšo in najširšo reko v Evropi – Dnjepr. Tukaj mi je zaradi te pestrosti in barvitosti bolj všeč, pa tudi čisti zrak je. Tukaj je čisto. Ukrajina je bolj umazana, tudi ceste so slabše kot tukaj. Drugače pa, zelo smo si podobni. Mogoče smo v Ukrajini le nekoliko bolj odkriti in družabni. Slovenci so malo bolj zadržani ljudje. Mogoče zato, ker sem tujka.

A: Kaj pa počnete v prostem času? Ga je kaj?

T: Poleti ga imam precej. Delam med šolskim letom. Od konec junija do začetka septembra sem večinoma doma. Takrat pa se posvetim bolj družini.

A: Imate kakšne načrte za prihodnost?

T: Imam veliko načrtov za prihodnost. Imam en projekt, v katerem bi rada tudi čim več mladih privabila v skupinsko vadbo. Rada bi organizirala in pripravila vadbo za več generacij otrok. Nekaj pa naj ostane tudi skrivnost. V življenju si vedno postavim cilj in ko ga

dosežem, si postavim novega. To me žene naprej, uspehi in zadovoljstvo strank mi da novega zagona in elana za nadaljnje delo.

A: Ste zadovoljni s tem, kar počnete? Menite, da ste uresničili tisto, kar ste si zadali?

T: Ja, sem. Rada bi še več, ampak ne bi rada prehitela. Imam svoje cilje, ampak počasi. Ljudje smo pač taki, da se dostikrat spomnimo, da se moramo začeti gibati, šele ko zabolimo, ali si rečemo: sedaj smo pa že v letih, bo treba začeti razmišljati o zdravem načinu življenja. O tem je potrebno začeti razmišljati čim prej. Menim, da je gibalna aktivnost najboljša investicija za življenje. Ljudje morajo vlagati v svoje zdravje, v svoje dobro počutje.

A: Kaj bi lahko rekli - na kaj ste ponosni?

T: Na svojega otroka in svojo družino. Na to, kar delam. Da ne odneham tako hitro. Čeprav se je že zgodilo, da te nekaj »tepe«, ampak grem naprej, vztrajam. Ne obremenjujem se z malenkostmi.

Ana Kukovič
foto: osebni arhiv

NEKAJ ZANIMIVOSTI O TATJANI

Naj hrana: rada jem ribe in morsko hrano nasploh. V Ukrajini jemo manj mesa, veliko jemo zelenjavo. Najbolj so me v Sloveniji presenetile količine hrane ("porcije") v gostilnah, saj so velike. Npr. tukaj ti v gostilni prinesejo solato, ki bi bila v Ukrajini namenjena štirim osebam. Glavna jed je najmanj za dve osebi.

Tukaj sem začela jesti regrat, motovilec.

Naj pijača: Cockta je zakon.

Zvrst glasbe: poslušam glasbo, ki jo potrebujem za delo. Če slišim kakšno glasbo in se mi zamiga, pomeni, da je dobra za delo. V avtu pa imam rusko glasbo, nanjo sem navajena, poslušam jo pa tudi zato, da ne pozabim ruščine.

Naj barva: rdeča, samo je ne nosim. Všeč mi je vijolična in siva.

Naj film: Moje pesmi, moje sanje, stare filme iz časov Sovjetske zveze. Rada imam operete (Netopir), komediji in risanke.

Društvo za ohranitev kulturne dediščine in umetnosti

KDOR SPOŠTUJE PRETEKLOST, IMA V ROKAH PRIHODNOST

Pobudnika ustanovitve društva sta Mirko Kogelnik in Hermina Ropoša. Že od leta 2009 sta aktivno delovala na področju varstva kulturne dediščine, ki se je rodilo zgolj iz ljubiteljstva, zanimanja za zgodovino, življenje in delo v bližnji okolici. Z vsako smrtjo, z vsako obnovo ali rušenjem odide košček preteklosti. Kulturna dediščina predstavlja nenadomestljivo vrednoto. Vsaka enota kulturne dediščine, ki je poškodovana ali uničena, je žal izgubljena, zato je potrebno kulturno dediščino vključiti v aktivno vsakodnevno življenje. Zaradi zgodovinske, kulturne in civilizacijske sporočilne vrednosti je spoštovanje in varovanje kulturne dediščine zaveza naroda in vsakega posameznika.

S svojim delom bo društvo sodelovalo z različnimi organizacijami in s posluhom tudi z lokalnimi skupnostmi, saj le združeni lahko dosežemo boljše in za mlade bolj vabljivo življenje na podeželju. Društvo bo delovalo na področju raznovrstnega izobraževanja, začeni s programi osnovnih šol, ki morajo učencem omogočiti spoznavanje kulturne dediščine v njihovem okolju – tudi na tem področju sta Mirko in Hermina že uspešno sodelovala z različnimi osnovnimi šolami v našem okolju.

Z dosedanjim delom sta dokazala, da ju niso le polna usta besed, ampak da znata svoje ideje tudi realizirati, saj sta od aprila 2009 in do decembra 2010 pripravila, organizirala in izvedla štirinajst razstav v različnih krajih naše bivše skupne občine Radlje ob Dravi in v Mariboru.

Od decembra 2010 do februarja 2011 pa je društvo, ki deluje na področju celotne upravne enote Radlje ob Dravi, pripravilo in izvedlo tri razstave.

V okviru božičnega koncerta mestnega pihalnega orkestra Radlje ob Dravi decembra 2010 je bila v Salonu Ars razstava »Glasba in glasbeniki med Pohorjem in Kozjakom skozi čas«.

V okviru 6. regijske fotografske razstave ljubiteljskih fotografov, ki jo je organiziral JSKD Radlje ob Dravi, je bila v januarju 2011 v knjižnici Radlje ob Dravi razstava starih fotoaparatorov in fotografij. Konec februarja 2011 pa je bila v okviru srečanja pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž Koroške Prav »lušno« je res na deželi, ki ga je organiziral JSKD Radlje v Josipdolu, razstava starih fotografij o Josipdolu z okolico, o glažutah in kamnolomih. Za Rafka Irgoliča, rojenega v Radljah, ki je bil 8. februarja gost Kulturnega društva Radlje, smo pripravili spominski album s slikami iz časa njegovega bivanja v Marenbergu.

Pripravljamo izvedbo večjega projekta v Vuzenici – izvedba replike stele rimskega nagrobnika iz 2. stoletja, najdenega leta 1962 v Vuzenici. Društvo je pripravilo predlog projekta za postavitve replike. Predlog je bil v februarju 2011 predstavljen županu občine Vuzenica, gospodu Golobu, in Koroškemu pokrajinskemu muzeju v Slovenj Gradcu, ki nam je pripravljen nuditi strokovno pomoč pri izvedbi. Vso strokovno delo in pripravo predloga projekta je izvedla naša članica Alenka Verdinek iz Dobrave, za strokovno gradbeno delo pa bo poskrbel g. Hajdinjak iz Vuzenice. Dogovori in načrti glede podrobnejše izvedbe še potekajo.

Brez pripravljenosti ljudi za sodelovanje bi razstave ne bilo

Predstavitev dosedanjega dela.

Aprila 2009 je bila kiparska razstava Mirka Kogelnika v knjižnici Radlje ob Dravi »Vsak nosi svoj križ«. Septembra 2009 sta Mirko in Hermina izvedla razstavo z naslovom »Kako so živeli in delali naši predniki« v foto salonu Fotoizi v Radljah. Razstavljenе in prikazane so bile različne kuhinje na našem področju: črna, kmečka, delavska kuhinja ter takratna kuhinjska oprema in pribor. Prikazani so bili nekateri pripomočki za obdelavo lana ter zbirka starih učbenikov in šolskih potrebščin iz obdobja kraljevine SHS dalje. Razstavljenā je bila ena najstarejši (leseni) šolskih torb na tem območju, ki jo je Mirko Kogelnik podaril muzeju šolstva na Sv. Antonu. Spomladi 2010 sta Mirko in Hermina sodelovala pri »Biserih«, popisu kulturne dediščine v Radljah.

Aprila 2010 sta izvedla razstavo »Zgodovinski spomini na naše mojstre« v Gasilskem domu v Vuzenici. Ob tej priložnosti je potrebno ponovno izreči zahvalo Prostovoljnemu gasilskemu društvu Vuzenica, ki je pomagalo pri izvedbi razstave s tem, da je brezplačno odstopilo dvorano. Razstava je bila ena najboljšežnejših, tako po razstavljenih predmetih kot tudi po udeležbi. Na razstavi je bilo prikazanih preko 200 originalnih

kjer je bila kasneje objavljena zgodba o življenju duhovnika Jurija Žmavca, ki je služboval na Remšniku od leta 1868 do 1903 (slika 4). Zapis zgodbe je v lasti Mirka Kogelnika. Na otvoritvi razstave je igrala skupina osnovnošolcev iz OŠ Brezno, imenovana De capo, pod vodstvom učitelja Ota Kolednika. Razstava je požela ogromno zanimanja, saj je celotno razstavo posnela Velenjska televizija, ki je avtorja razstave v maju 2010 tudi gostila v jutranji oddaji. Trud razstavljalcev je bil poplačan tudi z ogledom razstave strokovne javnosti in predstavnikov Koroškega pokrajinskega muzeja iz Slovenj Gradca. Še posebej je ob tem potrebno izraziti hvaležnost avtorjev in počaščenost za zaupanje zelo dragocenih dveh cehovskih listin, ki so jima jih v KPM posodili za to razstavo.

Razstavo si je ogledal tudi župan Vuzenice g. Franjo Golob

V maju 2010 sta izvedla razstavo »Šumijo gozdovi domači«. V okviru krajevnega praznika v Vuhredu sta pripravila razstavo o življenju in delu gozdarjev, lesarjev nekoč; pa o sokolskem gibanju v našem kraju. Tudi to razstavo so si ogledale organizirane in najavljene skupine otrok iz osnovne in srednje šole, saj se je tematika razstave pokrivala z njihovim izobraževalnim programom. Mirko je še v istem mesecu pripravil na šoli v Vuzenici delavnico s predstavitvijo lesarskega poklica; predstavil je vrste dreves, lesa in orodja ter načine obdelave lesa (slika 5). Junija 2010 so bili ves mesec prikazani v knjižnici Radlje »Uporabni leseni izdelki in staro orodje za obdelavo«; Julija 2010 sta na povabilo iz mariborske knjižnice Tabor v pionirskem delu pripravila razstavo

»Pozabljene obrti« in predstavila mojstre stare obrti iz Marenberga. Razstava je bila z navdušenjem sprejeta in sledil je dogovor za pripravo naslednje razstave.

Prof. Makuc in prof. Pečko na otvoritvi razstave

Avgusta 2010 sta izvedla razstavo z naslovom »Ohranimo spomine« v okviru občinskega praznika v Podvelki. Septembra 2010 sta bili izvedeni dve razstavi. Z razstavo »Življenje v Radljah in okolici« sta v knjižnici Radlje skozi stare fotografije prikazala življenje in domovanje v Radljah nekoč. Naslednja pa je bila v okviru glasbene prireditve v Vuhredu »Družine pojejo«, kjer sta v sodelovanju z JSKD Radlje pripravila razstavo »Vse o lanu«, na kateri sta poleg lanu in pripomočkov za njegovo obdelavo predstavila tudi cehovski dokument iz leta 1805 o vrvarju in platnerju iz Marenberga. Oktobra 2010 sta prenesla razstavo »Vse o lanu« v knjižnico Tabor v Maribor, kjer je bila na ogled ves mesec. Stalna razstava in prikaz različnih predmetov in fotografij je na ogled vso leto v trgovski izložbi trgovine Langeršek v Radljah. Upam, da bodo pri našem nadaljnjem delu tudi lokalne skupnosti enako pripravljene pomagati, kot so pripravljeni ljudje, ki nam zaupajo zaklade svojih prednikov.

Zapisal Tomaž Kogelnik
podpredsednik društva

Vuzeniški odsevi -
časopis Občine Vuzenica,
številk 30, maj 2011,
javno glasilo

Glavna urednica:
Martina Kupnik

Uredniški odbor:
Anita Žvikart, Ines Gaiser,
Ana Kukovič

Lektoriranje:
dr. Marija Javornik Krečič

Uredništvo:
Mladinska 1,
2367 Vuzenica

Izdaja:
TIC Vuzenica

Tisk:
Tiskarna Grešovnik

Naklada:
950 izvodov

Planinsko društvo Vuzenica

IN ČE NAS OPAZITE ...

Planinsko društvo Vuzenica praznuje v tem letu častitljive obletnice, in sicer 65 let obstoja samostojnega planinskega društva Vuzenica in planinske kočje Planinc. Aktivnosti pa so se vodile že častitljivih 110 let pred tem v Podravski podružnici v Rušah. Vse obletnice bomo počastili na jesenskem srečanju Koroških planincev 17. septembra 2011 na naši koči.

Konec leta 2010 je imelo naše društvo 86 članov. Ker se naša dejavnost vrši v večji meri izven območja Občine Vuzenica, smo tudi manj opazni v kraju. Letno načrtujemo okoli 20 pohodov, težjih in lažjih, s katerimi želimo našim planincem pokazati različne skrite koticke naše lepe Slovenije in sosednjih držav.

Udeležba na izletih je odvisna od kondicijske zahtevnosti in dostikrat tudi od primerne vremena.

V zadnjih letih se pozna finančna kriza, ker za ljubiteljske dejavnosti prevečkrat zmanjka denarja, kajti vse prevoze in ostale stroške pri izvedbi planinskih izletov v celoti financiramo sami.

Društvo si stalno prizadeva, da bi vključili v planinske aktivnosti čim več mladih planincev iz vrta Vuzenica in osnovne šole Vuzenica. Našim mentorjem smo iskreno hvaležni za njihov trud in aktivno delo na tem področju.

Planinski pohodi potekajo pod vodstvom planinskih vodnikov, ki neplačano opravljajo to poslanstvo in si vedno želijo, da bi se vse prehojene poti končale le srečno, brez težkih posledic.

Planinski izleti so organizirani na nivoju vrta, osnovne šole in društva in so primerni posamičnim starostnim obdobjem in zahtevnostim.

Ker se včasih starši težje odločijo in nam ne zaupajo otrok v planinsko varstvo, jih

pristrčno vabimo, da se nam skupaj z otroki pridružijo sami in doživijo nekaj lepega in sproščujočega.

Del članov društva (osnovnošolskih otrok in odraslih) se aktivno udeležuje tudi tekmovanj v orientacijski ligi na Koroškem in v Sloveniji.

O aktivnostih našega društva vas obveščamo na naši oglasni deski pri Restavraciji Pridigar, v mesečnem napovedniku dogodkov in po Koroškem radiu Slovenj Gradec.

V okviru našega društva deluje tudi obnovljena **planinska kočja Planinc**, ki je locirana na temeljih stare kočje, poznane pod starim imenom Tajzl. Odprta je ob vikendih in praznikih in vabi, da jo obiščemo v vseh letnih časih. Vedno nas bo sprejela prijazna oskrbnica, ki bo imela pripravljeno tudi okusno enolončnico.

Do kočje vodi cesta in več markiranih poti, ob katerih bomo opazili marsikatero zanimivost in srečali domačine, ki stalno prebivajo na osamelih pohorskih kmetijah. Veseli bodo našega pozdrava in lepe besede.

Varen korak in veliko užitkov na planinskih poteh!

Predsednica PD
Ivica Filipi

Društvo Ajda Koroška se predstavi

BIODINAMIKA - POT V PRIHODNOST

Biološkodinamična metoda je prva sonaravna metoda, ki že preko 80 let dokazuje, da lahko uspešno kmetujemo brez kemije. Je najbolj temeljito teoretično raziskana metoda, preizkušena v praksi v vseh klimatskih območjih Zemlje. Uporablja se na področjih kmetovanja: v poljedelstvu, vrtnarstvu, sadjarstvu, vinogradništvu, živinoreji, semenarstvu, čebelarstvu, gozdarstvu. Povezuje izročila o delu z naravo, sposobnost opazovanja in upoštevanja naravnih procesov.

Utemeljitelj te metode kmetovanja je dr. Rudolf Steiner. Predstavil ga je leta 1924 na tako imenovanem poljedelskem tečaju. Iz svojega obsežnega znanja in sposobnosti je dr. Steiner dal človeštvu antropozofijo. To je modrost o človeku, ki razkriva celostni pogled v materialne in duhovne plati življenja na področjih, kot so kmetovanje, pedagogika (Steiner je utemeljitelj waldorfske šole), medicina, kultura in drugo.

Z biološkodinamično metodo se lahko vsak pridelovalec, od kmeta do vrtičkarja, oskrbuje sam. Za pridelavo ne potrebuje niti umetnih gnojil niti strupov niti konvencionalnih semen. Biodinamiki uporabljamo sestavine iz mineralnega, rastlinskega in živalskega sveta. V času zorenja delujejo nanje določene kakovosti energij kozmosa in zemlje. Zemljo gnojimo z živalskim in/ali rastlinskim kompostom, ki ga obogatimo s pripravki, narejenimi po določenem postopku iz zdravih rastlin. Tudi za škropljenje rastlin uporabljamo pripravke, narejene iz naravnih sestavin.

Vse pripravke izdelujemo v društvu na skupnih delovnih akcijah.

Na osnovi poskusov so rastline razvrščene v štiri skupine, ki so odvisne od zodiaka. Zodiak sestavlja dvanajst območij ozvezdij, pred katerimi se gibljejo planeti in Luna.

Skupine rastlin:

korenovke – dnevi za korenino
listnate rastline – dnevi za list
cvetnice – dnevi za cvet
plodovke – dnevi za plod.

V Sloveniji uporabljamo setveni priročnik Marie in Matthiasa K. Thuna s preglednicami za vse dni v letu. Tako imamo pregled nad

tem, kateri dnevi so primerni za sajenje in oskrbo posameznih vrst rastlin. V priročniku so še mnogi drugi praktični nasveti. Setveni koledarji (brez nasvetov in pojasnil) so objavljeni tudi že v mnogih revijah.

Na Koroškem smo biodinamiki ustanovili društvo Ajda Koroška, s sedežem v Dravogradu, Trg 4. julija 67. Trenutno je včlanjenih čez 140 članov (in skoraj toliko družinskih članov), dobrodošli pa so vsi, ki želijo postati naši člani. V Sloveniji je 13 društev, ki je povezanih v Zvezo društev za biološko dinamično gospodarjenje AJDA - DEMETER SLOVENIJA. Dejavnosti zveze in društev so objavljene na spletni strani zveze www.zveza-ajda.si. V društvu organiziramo izobraževanje, srečanja članov, semena, strokovne ekskurzije, strokovno literaturo, izdelujemo pripravke za vse člane in še druge dejavnosti.

Antonija Ločičnik

Društvo Ajda Koroška

KONTAKT:

Tel. 02/87 10-750, faks. 87 83 251

GSM 041 340 871

E-mail: ajda@loris.si

Ko iz krušne peči zadiši

V januarju je svoja vrata v Huti pri Dravi v občini Vuzenica odprla kmečka tržnica.

Tržnica je bogato založena s pekovskimi in medenimi izdelki – kruhom, pecivom, testeninami, medom. Želja je, da se ponudba še razširi in da bi še več ljudi videlo izziv v neposrednem trženju svojih izdelkov in pridelkov

Anica Jamnik s kmetije Razbornik in čebelarški mojster Dominik Žvikart uspešno prodajata svoje izdelke in pridelke in pravita, da sta zelo zadovoljna s prodajo.

KMETIJA RAZBORNIK – KO IZ KRUŠNE PEČI ZADIŠI

Razbornikova kmetija leži v zaselku Šentjanž nad Dravčami. Kmetija se ukvarja s pridelavo mleka in gozdarstvom. Obdelujejo dobrih 13 ha površin.

Poleg primarne proizvodnje – pridelave mleka in gozdarstva – pa je mlada gospodinja Anica, žena, mama in do nedavnega predsednica Društva kmečkih žena, našla nov izziv v neposredni prodaji svojih krušnih in pekovskih izdelkov, ki jih vsako soboto prodaja v HUTI pri Dravi.

Pravi, da je ideja o registraciji dopolnilne dejavnosti na kmetiji zorela že kar nekaj časa. Prvi koraki so bili narejeni že leta 2009, ko ji je Kmetijsko-gozdarska zbornica Slovenije podelila certifikat o nacionalni poklicni kvalifikaciji peke kruha, potic, peciva in testenin na tradicionalen način.

Vsako leto s svojimi dobrotami uspešno sodeluje na državni razstavi *Dobrote slovenskih kmetij* na Ptuj.

Da pa svoje pekovsko znanje nadgrajuje, se redno udeležuje izobraževanj in strokovnih ekskurzij.

Pravi, da je predvsem na začetku poti potrebno vložiti veliko energije in truda, da si pridobiš zaupanje strank. Kljub obilici dela ostaja nasmejana in že razmišlja o novih izzivih.

ČEBELARSTVO ŽVIKART – MED JE SIMBOL NARAVNOSTI, ZDRAVJA IN ŽIVLJENJSKE MOČI

S čebelarjenjem se pri družini Žvikart ukvarjajo že dobrih 30 let. Dobro poznani so tudi zunaj Občine Vuzenica.

Na 7. mednarodnem ocenjevanju medu v Semiču leta 2005 so za gozdni med prejeli zlato medaljo – šampion gozdnega medu. Priznanje je bilo vzpodbuda za nadaljnje delo in tudi za pridobitev nacionalne poklicne kvalifikacije čebelar/čebelarka. Gospa Lidija skupaj z možem Dominikom svoje bogate izkušnje rada deli z obiskovalci.

Leta 2002 sta v ta namen zgradila objekt, kjer vrtcem, šolam in odraslim, predstavljata svoje izdelke in jih pogostita.

S čebelarjenjem pridobivamo različne proizvode. Med je sladka snov, ki jo pridobivajo čebele z zapiranjem nektarja in drugih sladkih sokov z živih delov rastlin. Je svojevrstna kombinacija snovi organske kisline, mineralne snovi, beljakovine, proste aminokisliline, hlapljive eterične snovi, vitaminov, itd.

V medu prevladujeta sadni in gozdni sladkor. Temne vrste medu vsebujejo veliko rudninske snovi.

Tokrat vam predstavljamo najbolj znane vrste medu.

GOZDNIMED - krepi odpornost organizma

Je svetlo do temno rjave barve, močne arome in sladkega okusa. Odličen je na kruhu, v skutnih jedeh in nepogrešljiv v omakah in polivkah.

SMREKOV MED - je bogat z mineralnimi snovmi

Je temno rjave barve z rdečim odsevom. Aroma je balzamična po mentolu in sladu ter sladkega okusa. Včasih kristalizira izredno hitro. Podaja se k mlečnim jedem.

CVETLIČNI MED – Je svetlo rumene do temno rjave barve. Čebele ga nabirajo na travniških rastlinah in cveticah. Uporaben tudi pri pripravi peciva, lahkih mesnih jedeh in raznih napitkih.

Obiščite tržnico in se prepričajte o bogati ponudbi izdelkov in pridelkov.

Martina Kupnik

Zimska šola v naravi - ROGLA

Učenci petih razredov OŠ Vuzenica so se udeležili zimske šole v naravi na Rogli.

Pod strokovnih vodstvom smučarskih učiteljev in razredničark so se smučarskih veščin učili od 24. do 29. januarja 2011.

V pravi zimski idili smo preživeli prijetne dneve v naravi.

Pripravili: Bojana Mori in Nataša Praprotnik

Rogla _____ Valerija Pridigar

V ponedeljek zjutraj me je mama peljala pred gasilski dom. Tam nas je čakal avtobus. Petošolci smo šli na Roglo.

Na avtobus sem oddala vso prtljago ter se poslovila od mame. Ko smo sedli vsak na svoj sedež, nas je učiteljica preštela in ker smo bili vsi, smo se lahko odpravili na pot. Med vožnjo smo spoznali vse učitelje, ki nas bodo učili smučati. Do Zreč smo se vozili eno uro. Ko smo prispeli, smo odložili vso prtljago in se zapeljali naprej proti Rogli.

Tam smo se najedli in si obuli smučarske čevlje ter vzeli v roke smuči. Z vso opremo smo se odpravili na otroško smučišče. Tam so nas preizkusili ter razvrstili v tri skupine. Smučali smo šest ur. Med smučanjem so me najprej predstavili v prvo skupino, ker mi ni šlo najbolje. Od desete do šestnajste ure smo smučali, vmes smo šli še na kosilo. Ko je bila ura štiri popoldne, smo šli v jedilnico, tam sezuli smučarske čevlje ter šli na avtobus, ki nas je peljal nazaj v Zreče. Tam smo se namestili v apartmaje, kjer smo bivali 5 dni.

V Zrečah smo imeli večerjo.

Po večerji smo šli v naše hiške, se umili in šli k počitku. V našem apartmaju nas je bilo šest: jaz, Anja, Blažka, Veronika, Mojca in Nuša.

Ta dan mi bo ostal vedno v spominu.

Šola v naravi _____ Tim Mori

Vsako leto šola organizira petdnevno smučanje na Rogli. Šole v naravi se je letos udeležilo petindvajset petošolcev.

Z avtobusom smo se vozili eno uro, da smo se pripeljali do Zreč, kjer smo pustili potovalke ter se odpeljali naprej na Roglo. Obuli smo smučarske čevlje, vzeli smučke in odšli na smučišče.

Po preizkusu znanja smučanja so nas učitelji smučanja razporedili v tri skupine. Učitelji smučanja so bili gospod Miran Pal, gospod Marjan Kukovič in gospod Niko Bokan. Bil sem v skupini smučarjev, ki jih je učil gospod Kukovič. V skupini nas je bilo devet. Z njim smo se zelo dobro razumeli. Bil je odličen učitelj, učil nas je tehniko smučanja ter nas opozarjal na upoštevanje pravil na smučišču. Smučali smo po vseh progah. Na vrh smo se vozili z vlečnico ali sedežnico. Med tednom smo imeli tudi druge dejavnosti. Ko smo bili na kopanju, je bilo zelo zabavno, ker smo se igrali in lovili v vodi. Ogledali smo si tudi film o nastanku človeštva.

Zadnji dan smo bili vsi že zelo utrujeni, saj smo vsak dan zgodaj vstajali in bili ves čas aktivni na smučeh.

Smučanje na Rogli in bivanje v Zrečah mi je bilo zelo všeč, zato sva se z očetom še v soboto odpravila na smuko.

Prvi dan na Rogli Veronika Pisnik

V ponedeljek zjutraj sem se umila in oblekla. Ko sem bila pripravljena, me je ati odpeljal pred gasilski dom. Tam je bil cel peti razred. Skupaj smo odšli v šolo v naravi.

Prtljago smo odložili v prtljažnik avtobusa. Poslovali smo se od staršev in odšli na avtobus. Med vožnjo smo se pogovarjali, si pripovedovali zgodbe in izmišljali uganke.

Po eni uri vožnje smo prispeli v Zreče. Odšli smo do recepcije.

Učiteljici sta prosili zaposlene, če bi lahko dobili prostor za prtljago in smo ga. Odložili smo kovčke in se z istim avtobusom odpeljali na Roglo. Cesta je bila ozka in vijugasta. Razmišljala sem, kateri učitelj me bo učil smučanja.

Prišli smo na Roglo, kjer smo imeli malico. Malicali smo sirovo štručko in sok. Pojedli smo in se preobuli v smučarske čevlje, nato je vsak odšel do avtobusa po svoje smuči.

Na smučišču je bilo kar nekaj ljudi. Vsak, ki je že stal na smučeh, se je

Spustil po bregu. Učitelji so nas razdelili v skupine. Mene je učil gospod Marjan. Ponovili smo, kako se smuča.

Smučali smo do kosila. Najprej smo si natočili čaj. Jedli smo juho, riž, meso in solato. Za sladico smo imeli pecivo. Nato smo še dobre tri ure smučali.

Po smučanju smo se odpravili v Zreče. Komaj smo čakali, da vidimo apartmaje. Prtljago smo odnesli v hišice. Bile so velike. Mi smo imeli dve kopalnici in tri sobe. Čez dve uri smo imeli večerjo. Zelo smo se najedli. Po večerji smo imeli prosto do pol desetih, ko smo morali biti že v postelji.

Ta dan je bil čudovit.

Upam, da bomo tudi z družino kdaj odšli smučat na Roglo.

Vrtec Vuzenica

Vizija našega vrtca je: USPEŠNI, ZADOVOLJNI, ZDRAVI OTROCI, DELAVCI IN STARŠI.

V našem vrtcu se vsako leto znova veselimo novih izzivov, ki nam jih ponujajo otroci, sodelavci in starši.

Predšolsko obdobje je čas, ko se otrok zelo hitro razvija, ko osvaja temeljne življenjske veščine in postavlja temelje vsemu svojemu nadaljnjemu doživljanju, razmišljanju in delovanju. Otrok z vstopom v vrtec razširi svoj življenjski prostor, njegov svet postaja vedno večji, ponosen postaja na svoje nove izkušnje, ki jih bo lahko delil s starši in širšim okoljem.

Za otroka pomeni vstop v vrtec veliko spremembo, saj le-ta postaja njegova druga (širša) socialna skupnost.

Za dobro delo in razvoj v vrtcu je potrebna dobra vizija – vizija, naravnana na vse udeležence, ki se v vrtcu srečujemo: strokovne delavce vrtca, otroke in starše.

V življenju smo najbolj srečni, če smo prepričani, da smo naredili najboljše, kar smo v določenem trenutku zmogli, znali, si želeli.

Vsak človek si želi biti in postati USPEŠEN. Zato je

zelo pomembno, da znamo otrokom pomagati odkrivati njihova močna področja, kajti v vsakem od nas se skriva sposobnost, ki jo moramo znati odkriti, negovati in razvijati, da bomo v življenju uspešni. Zato je naše vodilo pri delu: «Pomagaj mi, da naredim sam». Seveda pa pri tem nima pomembne vloge samo vrtec, temveč mora vsak od nas prispevati svoj delček – tako vzgojitelji kot tudi otroci in njihovi starši. Le tako bo uresničevanje tega cilja imelo največji učinek.

Zadovoljstvo predvsem s samim seboj je prvi pogoj za dosego tega cilja. Kajti takrat, ko smo zadovoljni sami s seboj, smo zadovoljni tudi z drugimi okoli nas. Zato otrokom pomagamo in jih podpiramo pri razvijanju osebne samopodobe, jih spodbujamo in jih opogumljamo pri njihovih pozitivnih dejanjih, uspehih, veselju ter premagovanju negotovosti, strahu, skratka smo ob njih in z njimi ob vsem, kar spremlja naše delo in sobivanje v skupini ali individualno.

Zdravje je naše največje bogastvo. Že v vrtcu se navajamo, da je zdravje naša skupna skrb. Zato so vsakodnevne dejavnosti namenjene tudi zdravju in izvedene posebej za krepitev zdravja. V ta namen skrbimo za čiste roke, za osebno urejenost, za kulturno in raznovrstno prehrano, za razvijanje pozitivnih medsebojnih odnosov, za vsakodnevno bivanje na prostem, za skrb za okolje, v katerem se gibljemo, ter za

dobro voljo, ki vsakodnevno krepi naše zdravje in dobro počutje. Z malo dobre volje se da živeti bolje.

Posebej pa bi poudarila, da smo za skrb za okolje, v katerem se gibljejo naši malčki, ODGOVORNI prav vsi krajanji z našim ravnanjem, vzgledom in odgovornostjo do okolja (skrb za živali, čiščenje živalskih iztrebkov, cigaretnih ogorkov, ravnanje z odpadki ...).

Zaupanje, razumevanje, strpnost in prijateljstvo, spoštovanje naravne in kulturne tradicije našega okolja, poštenost, svoboda so osnova našega dela.

Pomočnica ravnateljca za vrtec Vuzenica:
Berta Kovačič

JUHUUUU, PUST JE TU ...

LETO ZA LETOM PUST K NAM PRIHAJA,
LE KDO BI VEDEL, IZ KATEREGA KRAJA?

VESELI PUSTNI ČAS NAVDUŠIL JE TUDI NAS.
V KAJ OBLEKLI BI SE MI ZA PUSTA?

SMO STAKNILI GLAVE, IDEJE PRIŠLE SO TA PRAVE:
..."GLEJTE GA, TEGA STRICA KLOVNA,
NOS RDEČ, ČEVLJI PA KOT ČOLNA"...

POISKALI SMO OBLEKE, ČEVLJE, HLAČE, KLOBUKE ...
KONČNO PRIŠLA JE PUSTNA NEDELJA,
V MODRI DVORANI BILO JE OBILO VESELJA.

ČUDOVITE MASKE SO PRIŠLE NA PLES:
NODI, KI SE NOSI PO ZADNJI MODI,
PA STRAŠNI LEV, KI JE PUSTNIM ŠEMAM SKORAJ
REBRA ZMLEL,
PA ŽIVALI, GOZDNE IN DOMAČE - ZA PUSTA
KAR VSAKA PO SVOJE SKAČE,
PRINCESKE, VILE, ŠKRATJE, PIKE NOGAVIČKE,
VSE IMAJO ZA PUSTA RDEČE LIČKE.

NA OBISK PRIŠLA STA TUDI KLOVNA S PTUJA,
NJUN SMEŠEN NASTOP SE KAR VSEM PONUJA.

SLASTNI KROFI IN PA ČAJ,
PUST - LETOS VEČ NE SMEŠ NAZAJ!

ODGNALI SMO TO DOLGO ZIMO,
ZDAJ GOSPODIČNA POMLAD BO PRIŠLA
POTIHO IN PA FINO.

Sonja Vrhnjak

PUSTNO RAJANJE

Pust je čas, ki se ga najbolj veselijo otroci, saj se na ta dan lahko našemijo v maškare. Običaj izhaja iz pradavnine, ko so naši predniki verovali, da bodo na ta način pregnali zimo in priklicali pomlad.

Beseda pust izhaja iz besedne zveze "meso pust", torej iz časa posta. Verjetno gre za izraz identičen italijanskemu "carne leva", kar prav tako pomeni pusti meso. Iz tega je tudi nastala beseda carnebale oziroma slovensko karneval, kar pomeni pustno rajanje.

Pust je izraz tudi za maškaro ali masko, ki jo na pustni torek ponekod simbolično obsodijo na smrt in tako preženejo zimo in prikličejo pomlad.

Pustno praznovanje se pri nas v vrtcu po navadi prične že nekaj časa prej. V vrtcu zbiramo različna oblačila, maske, v katera se nato preoblačimo ...

Tako ste lahko v vrtcu srečali Rdečo kapico, klovne, princeske, leve, zajčke, rožice, Pike Nogavičke, čarovnice, razne otroške junake iz risank ... Iz vrtca pa ste lahko slišali tudi vesele pustne pesmi, ki so jih prepevali otroci:

Od hiše do hiše, Pust, Maškarada na dvorišču, Pustna

zabava, Pustna koračnica ...

Tako smo skupaj z otroki spoznavali, doživljali in uživali v umetnosti.

Ostale dejavnosti, ki so še potekale v vrtcu, so bile:

- Otrok se je z gibanjem in plesom izražal, komuniciral na njegov lasten način.
- Se je igral, vživiljal in posneljal živali z uporabo kostumov, osebe ...
- Zamišljajal je in izbiral scene za ples, oblikoval pustne maske, očala, predmete in pomagal je pri urejanju prostorov.
- Skupaj smo obujali spomin preteklega pustnega rajanja preko video filmov, fotografij.
- Otrok pa je imel posebno vlogo tudi pri načrtovanju in sodelovanju pustnega rajanja. Tudi odrasli smo imeli pri tem posebno vlogo. Saj je bilo potrebno otrokom omogočiti, da v umetnosti izražajo svoj svet, komunicirajo z okoljem spontano, neposredno, individualno...

Otrokom, pustnim maskam, je bilo tudi omogočeno, da so prišli 6. 3. 2011 ob 14. uri v Modro dvorano Vuzenica na pustno prireditev, ki smo jo organizirali vrtec Vuzenica v sodelovanju z občino Vuzenica. Tam sta maske pričakala dva razigrana, nespretna, nerodna klovna. Ker pa se spodobi, da klovni znajo žonglirati, hoditi po rokah, voziti z monokolesom, smo v goste povabili tri prave klovne Malek iz Ptujja, ki so nam popestrili klovnske norčije in nas naučili žonglirati, otrokom pa so podarili balone različnih oblik: srčke, meče, rožice, klobučke ... Po napornem rajanju so se nam prilegli slastni krofi in topel čaj. Rajanje se je končalo pozno popoldan, ko so maske odplesale skozi dvorano vse do pustnega torka, ko smo rajanje nadaljevali v vrtcu.

Pripravila
Andreja Kuhar

Materinski dan

V mesecu marcu, 26. 3. 2011, je v Modri dvorani potekala kulturna prireditev, ki je bila namenjena praznovanju materinskega dneva.

V eno uro trajajoči prireditvi so bili obiskovalci deležni tako paše za oči kot za ušesa.

Za glasbeni del sta poskrbeli skupini Da Capo, ki je popestrila večer z melodijami narodno-zabavne zvrsti, obiskovalci pa so lahko prisluhnili tudi mladim

talentiranim glasbenikom. Njihovo ime »Poco a Poco« priča, da se počasi in z vztrajnostjo daleč pride.

Prava paša za oči je bila modna revija avtorice linije Sare Milenkovič ter plesno-baletni nastopi punc, ki pridno trenirajo v plesno-rekreacijskem klubu Harmonija. Vrhunec prireditve pa sta nedvomno pričarala profesionalna baletna plesalca Tatiana Svetličnaja ter Vasilij Kuzkin (baletna plesalca SNG Maribor). Gledalci so se lahko prepustili mehkim gibom baleta, ki so jih zapeljali v svet užitka, lepote ...

Kot pravijo organizatorji prireditve – Tatjana Sušek in TIC, so želeli s tem programom podariti ženskam in mamam spomladanski šopek pesmi in plesa.

Ana Kukovič

Pitoni z.o.o.

V Veliki dvorani Kulturnega doma v Radljah ob Dravi se je 22. 1. 2010 odvijal »kačji pretep« oz. srečanje improvizacijskih gledaliških skupin. Bojevali so se Sivi slepci iz Radelj ob Dravi in Pitoni Z. O. O. iz Vuzenice. V skoraj nabito polni dvorani smo bili deležni ure in pol čistega smeha. Nastopajoči so s pomočjo občinstva bolj ali manj uspešno krmarili v določenih disciplinah, kot so: CD kompilacija, Tri minute, Izpadanje v igri, Gnan, Sinhronizacija in Pomožne roke. Vuzenico so navdušeno predstavljali Jasmin Džambič, Matjaž Jeznik, Jernej Urh in Uroš Medved. Za Radlje pa so se odločno borili Aljoša Kotta, Bojan Orter, Dejan Glazer in Renato Ternik. Poudarek dvoboja je bil na sodelovanju, sproščenosti in smehu, zato je bil končni rezultat neodločen. Obe vrsti kač sta domov odšli nepoškodovani in zadovoljni z rezultatom ter sikali o želji po ponovnem dvoboju.

Ines Gaiser

Pomemben dosežek za šport v Vuzenici

V zadnjem krogu so se odbojkaši OK Endal Vuzenica, v domači dvorani pomerili z ekipo, ki je bila še edina v boju za drugo ligo. Po slabih predstavah v zadnjih krogih so se naši odbojkaši na zadnji tekmi zbrali ter osvojili še dva potrebna seta za osvojitve prvega mesta v tretji državni ligi. Po vodstvu 2 : 0, ko je bilo že vse odločeno, je koncentracija drastično padla in so z nezrelimi potezami gostom prepustili zmago. A to je bilo dovolj, da so se naši odbojkaši po osmih letih zopet uspeli uvrstiti v drugo državno odbojkarsko ligo! Ob tej priložnosti jim čestitamo, odbojkaši pa bi se radi zahvalili tudi številnim navijačem, ki so jih skozi celotno sezono spodbujali in bili njihov 15. igralec.

Dejan Pušnik

Proračun Občine Vuzenica za leto 2011

Zdravstveno varstvo:

- Področje zdravstvenega varstva zajema skupna vlaganja v objekte in opremo zdravstvenega doma. Občina Vuzenica pokriva redne stroške, ki nastajajo letno (logoped, mrliška služba, dežurstvo, zavarovanje, cepljenje). Sofinancira investicijsko vzdrževanje otroške ambulante v ZD Radlje ob Dravi, za katero skupaj z ostalimi občinami ustanoviteljicami kandidira za sredstva Ministrstva za zdravje. Višina vložka občine Vuzenica je 18.241 evrov.
- Zaradi povečanega števila upravičencev do plačila osnovnega zdravstvenega zavarovanja so stroške postavke zvečali na 23.000 evrov.

Kultura, šport in nevladne organizacije:

- Obnovljena bo kapelica na Sv. Vidu ter sofinancirana obnova cerkve Sv. Nikolaja.
- Na področju športa bo na igrišču na mivki v Vuzenici prenovljena ograja, tako da bo igrišče primerno tudi za igranje nogometa. Tudi na igrišču na Sv. Vidu bodo izvedena manjša popravila mrež okoli športnega igrišča.
- Programi športa in ostalih društev se bodo financirali v ustaljenih zneskih preko javnih razpisov.

Izobraževanje:

- V letu 2011 bodo z 28.000 evri nadaljevali s postopno prenovo stavbnega pohištva stavbe vrtca Vuzenica, ki naj bi bila končana v štirih ali petih letih.
- Na področju osnovnega šolstva je večina porabe v lanskih okvirih – ne načrtujejo se večje prenove ali investicije. Sredstva za investicijsko vzdrževanje in nabavo opreme skupaj znašajo 30.000 evrov.
- Pomoči šolajočim se bodo razdeljevale v skladu s potrebami, podanimi s strani OŠ Vuzenica.

Socialno varstvo:

- Poraba na področju socialnega varstva je načrtovana na podobnih podlagah kot v letu 2010 v skladu s Pravilnikom o dodelovanju denarnih socialnih pomoči in napovedmi Centra za socialno delo.
- Občina Vuzenica sofinancira tudi dejavnost Rdečega križa.

Kmetijstvo, gozdarstvo in ribištvo:

- Pomoč kmetom se bo izvršila preko razpisa (na podlagi sprejetega pravilnika) v višjem znesku kot lansko leto, in sicer se bodo sredstva za

urejanje zemljišč in kmetij povečala na 8.000 evrov.

Gospodarstvo:

- Na področju razvoja malega gospodarstva, turizma in gostinstva je potrebno zagotoviti sredstva za delovanje Regionalne razvojne Agencije Koroške, večina sredstev pa je namenjenih pospeševanju turizma (TIC, kresovanje, delovanje društev, Vuzeniški dnevi, publikacije, označbe, gozdna učna pot...).
- Občina Vuzenica nadaljuje investicijo v okviru projekta Drava kot priložnost, ki bo zajemala ureditev pristana in prostora v parku ob iztoku potoka Cerkevica. Investicija je v višini cca. 14.000 evrov sofinancirana s strani EU skladov. V letu 2010 so bila izvedena dela na turističnem objektu ob izlivu Cerkevica in obnova fasade Kulturnega doma. Za postavitev pomolov je potrebno še sprejetje Odloka o plovnosti reke Drave in priprava zahtevane dokumentacije. Postavka znaša 50.000 evrov.
- Občina Vuzenica bo pristopila h garancijski shemi, ki omogoča sodelovanje občine pri pridobivanju kreditov za manjša podjetja po ugodni obrestni meri in predvsem z lažjimi garancijskimi pogoji.

Promet, prometna infrastruktura in komunikacije:

- Veliko sredstev bo Občina Vuzenica v letu 2011 porabila za zimsko in letno vzdrževanje cest: sanacije z uporabo grederja in dodatnega gramoza, obnove jaškov in manjših škarp. Sredstva na postavki Vzdrževanje lokalnih cest so povečana na 170.000 evrov. V okviru te postavke se bo izvršila izvedba vzdrževalnih del na podlagi pogleda stanja makadamskih in uličnih cest v pomladanskem času.
- V okviru 104.000 evrov bo Občina Vuzenica med drugimi vzdrževalnimi deli na cestah uredila center kraja Vuzenica v smislu dograditve parkirnih mest in prenove zelenih površin (obrezovanje dreves, ureditev cvetlični gred, zelenic ...) Večji poudarek bodo dobile prilagoditve površin za olajšano gibanje invalidnih oseb (stopnice, pločniki, vhodi v javne objekte).
- Občina Vuzenica nadaljuje z izdelavo protiprašnih asfaltnih zaščit pred poseljenimi deli ceste Kosov graben – Bibovnik – Cokler v višini 95.734 evrov in nadaljuje z obnovo cest v

kraju Vuzenica v višini 73.000 evrov (Splavarska ulica, Urbančev jarek, Pohorska – Praprotnik, Pohorska – Kosov jarek). Oba projekta bosta sofinancirana s strani Službe vlade za lokalno samoupravo in regionalni razvoj v višini 104.000 evrov. Načrtovan je nakup zemljišč za zagotovitev nemotenega poteka cest v Zgornjem trgu, ob Planinski ulici in na Sv. Vidu.

- Javna razsvetljavo bo Občina Vuzenica financirala v predvidenih zneskih, obnova pa je načrtovana v Spodnjem trgu ob državni cesti. Načrtovana je tudi prenova svetil, kjer bi v sodelovanju z Ministrstvom za okolje (50 %) porabili cca. 25.000 evrov. Cilj je zamenjava vseh neustreznih in energetsko potratnih svetil na javni razsvetljavi.
- V sodelovanju z vsemi občinami Koroške regije Občina Vuzenica zaključuje z gradbenimi deli na projektu KOCEROD, ki bo zagotovil ustrezno ravnanje z odpadki za celotno regijo z odlagališčem v občini Prevalje in sortirnico v Slovenj Gradcu. Izgradnja bo dodatno sofinancirana s strani EU kohezijskih skladov in države, tako da bo občinski znesek v letu 2011

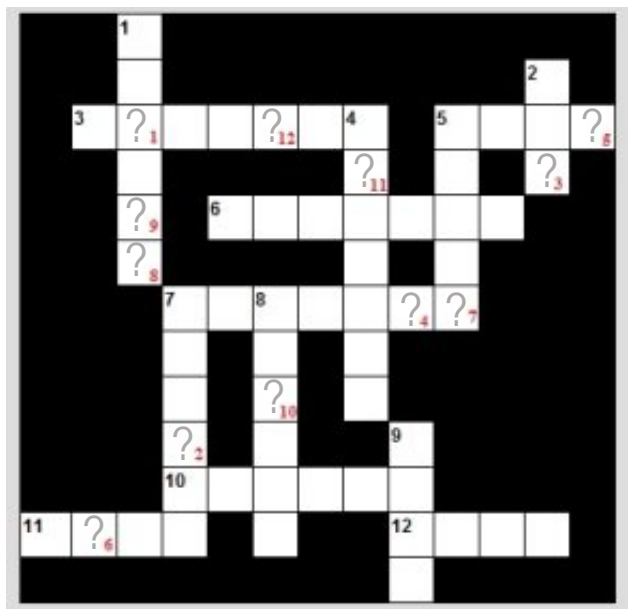
predstavljal 164.130 evrov, na strani prihodkov pa 102.259 evrov.

- Na področju pridobivanja dokumentacije za kanalizacijo bodo sredstva znašala 13.000 evrov. Zagotovljena so tudi sredstva iz taks za začetek del na skupni čistilni napravi na Spodnji Muti in kanalizacijskem sistemu, ki zajema odpadne vode v centru Vuzenice, in jo povezujejo s čistilno napravo.

Oddelek za prostor:

- V letu 2011 je predviden prenos lastništva zemljišč iz OŠ Vuzenica na Občino Vuzenica. V tem kontekstu je potrebna ureditev lastništva stavbe bivše podružnične šole na Sv. Primožu na Pohorju, s čimer bi bila omogočena sanacija stavbe (streha na objektu).
- V okviru novega prostorskega plana Občine Vuzenica se bo odmerilo zemljišče za partizansko bolnišnico Svoboda pod Malo Kopo. Občina bo krila strošek odmere zemljišča, prav tako bo financiran strošek odmere zemljišča, namenjenega športni površini na Pohorski cesti.

Zbrala in uredila: Anita Žvikart

- Navpično:**
1. kos blaga, s katerim zastremo okno
 2. z njim so se prevažali, ko še ni bilo avtomobilov
 4. nebesno znamenje
 5. pleše kot ...
 7. iz nje delamo pokovko
 8. speti listi za pisanje
 9. okrasna posoda za rože

- Vodoravno:**
3. znana pomladna cvetlica
 5. visi v cerkvi
 6. iz njega delamo rozine
 7. steklen valj, iz katerega pijemo
 10. morska, filmska, rdeča ...
 11. priprava, za katero sedimo
 12. mitološka žival, ki bruha ogenj

KRIŽANKA

Rešitev križanke

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10		11	12	13	14	15

Ime: _____

Priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

Rešitev križanke pošljite (do 10. 6. 2011) na naslov
**UREDNIŠTVO VUZENIŠKIH ODSEVOV, Mladinska 1,
2367 Vuzenica**

s pripisom: **NAGRADNA KRIŽANKA**

**IZZREBANEGA SREČNEŽA ČAKA
KOŠARICA VUZENIŠKIH DOBROT.**

**Nagrajenka
februarske križanke je:
Mira MEDVED
Mlinska ulica 3
2367 Vuzenica**

Športno - turistično društvo Sv. Vid

VIDOVA POT

... predstavlja nadaljevanje vuzeniške gozdne poti "Pistrov grad" in je skoraj v celoti speljana po gozdu. Skozi krošnje košatih dreves veje prijetno hladen vetrič, v objemu narave se lahko sprostimo, razgibamo, nadihamo svežih moči. Pot je dolga približno 3 km, vodi nas od turistične hišice ob igrišču vse do cerkvice Sv. Vida, ki stoji na osamljeni legi na vrhu hriba.

1. Začetek poti pri turistični hišici

2. Začetni del poti pelje po gozdni vlaki v smrekovem gozdu

Sv. Vid (ljudsko Šentvid) je majhna prijazna vasica na desnem bregu Drave med Vuzenico in Vuhredom. Sv. Vid je eno najstarejših naselij v Dravski dolini.

V zgodovini je bil v lasti številnih gospodarjev. Pod imenom SEKOŽEN se kot posest admontskega samostana omenja že leta 1187. Ime Sekožen po ljudskem izročilu izhaja iz nekoč bujnih gozdov, ki pa so jih izsekali. Iz nekdanj malega zaselka je danes zraslo lepo in živahno naselje družinskih hiš, po obronkih pa so med gozdovi posejane številne samostojne kmetije.

3. Urejena pot čez močvirnata tla

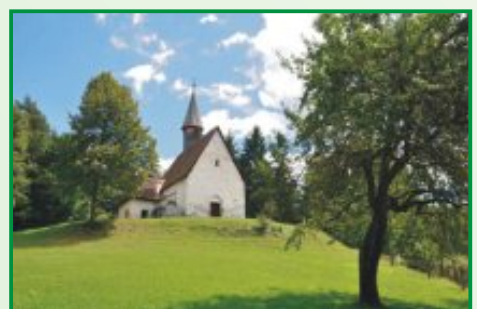
4. Med potjo se odpira pogled na Kozjak od Pernic do Remšnika

5. Kotanje nekdanjih grajskih ribnikov

6. Brv čez Šentviški potok

7. Cilj poti pri cerkvi Sv. Vida

Kresovanje na Sv. Vid-u 2011

